

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1957 r.

Nr 28

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

187 — nr 99 z dnia 14 marca 1957 r. zmieniająca uchwałę nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty	253
188 — nr 107 z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie osadnictwa rolnego	253
189 — nr 110 z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie zapewnienia środków do rozwoju spółdzielczości produkcyjnej	255
190 — nr 115 z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie organizacji rynku warzywno-owocarskiego	256
191 — nr 125 z dnia 1 kwietnia 1957 r. w sprawie opracowywania terenowych bilansów siły roboczej	257
192 — nr 126 z dnia 1 kwietnia 1957 r. o zmianie uchwały nr 496 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1951 r. o rozdziale i wykorzystaniu mieszkań pracowniczych i służbowych (Monitor Polski Nr A-68, poz. 887) i ustaleniu zasad rozdziału mieszkań uzyskanych z publicznego budownictwa mieszkaniowego	257

ZARZĄDZENIA:

193 — Ministra Finansów z dnia 26 marca 1957 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług przewozu towarów i mienia w obrocie z zagranicą drogą lądową i morską	258
194 — Ministra Zdrowia z dnia 23 marca 1957 r. w sprawie orzekania o potrzebie powstrzymania się od pracy nauczycieli	259
195 — Ministra Budownictwa z dnia 29 marca 1957 r. w sprawie zasad i trybu rozliczeń za roboty budowlano-montażowe w 1957 r.	260

187

UCHWAŁA Nr 99 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1957 r.

zmieniająca uchwałę nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty.

§ 1. W uchwale nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty (Monitor Polski Nr 66, poz. 861) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 15 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Przy zobowiązaniach płatnych gotówką lub przekazem pocztowym wpłata gotówki lub nadanie przekazu pocztowego przez płatnika powinny nastąpić w terminie przewidzianym w ust. 4 dla składania poleceń przelewu.”;

2) § 32 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 32. Za niezłożenie w banku polecenia przelewu przewidzianego w § 15 w terminie 5 dni roboczych od daty otrzymania faktury lub innego dokumentu uzasadniającego zobowiązanie płatnik obowiązany jest zapłacić na rzecz dostawcy karę w wysokości:

a) od poleceń przelewu do zł 900 — zł 10 za każdy dzień zwłoki, przy czym najwyższa suma kary nie może przekraczać kwoty zobowiązania objętego poleceniem przelewu,

b) od poleceń przelewu powyżej zł 900 — 0,05% za każdy

dzień zwłoki, przy czym najniższa suma kary wynosi zł 10 od każdego polecenia przelewu.”;

3) po § 32 wprowadza się nowy § 32a w brzmieniu:

„§ 32a. Za nieuregulowanie zobowiązania płatnego gotówką lub przekazem pocztowym w sposób przewidziany w § 15 ust. 10 w terminie 5 dni roboczych od daty otrzymania faktury lub innego dokumentu uzasadniającego zobowiązanie płatnik obowiązany jest zapłacić na rzecz dostawcy karę przewidzianą w § 32 za niezłożenie polecenia przelewu.”;

4) w § 33 liczbę 32 zastępuje się liczbą 32a.

§ 2. Roszczenia o zapłatę kary przewidzianej w § 32 uchwały nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r., powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, podlegają ograniczeniu do wysokości ustalonej w § 32 lit. a).

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

188

UCHWAŁA Nr 107 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 marca 1957 r.

w sprawie osadnictwa rolnego.

W celu przyjęcia z pomocą ludności wiejskiej oraz zapewnienia środków niezbędnych dla wzrostu produkcji rolnej i dalszego rozwoju gospodarczego, w szczególności Ziem Za-

chodnich, Rada Ministrów postanawia w sprawie osadnictwa rolnego, co następuje:

§ 1. Osadnictwem należy objąć osoby dające gwarancję wykonywania swego zawodu, które pracę w gospodarstwach rolnych i w państwowym gospodarstwie leśnym oraz w warsztatach rzemieślniczych traktować będą jako swoje stałe i główne zajęcie.

§ 2. 1. Osiedleńcom będą przydzielane gospodarstwa rolne i ogrodnicze oraz działki rzemieślnicze lub miejsca pracy na nie doludnionych rolniczo terenach ziem zachodnich i północnych oraz w południowo-wschodnich powiatach województwa rzeszowskiego i we wschodnich powiatach województwa lubelskiego.

2. Osiedleńcom będą oferowane stosownie do posiadanych kwalifikacji oraz według swego wyboru:

- a) praca w państwowych gospodarstwach rolnych w charakterze stałych robotników rolnych i pracowników inżynieryjno-technicznych (agronomie, zootechnicy, mechanicy),
- b) indywidualne gospodarstwa rolne i ogrodnicze,
- c) działki przeznaczone dla rzemieślników (kowale, kołodzieje, cieśle, stolarze, rymarze, zduni, murarze itp.),
- d) gospodarstwa w spółdzielniach produkcyjnych przeznaczone dla członków spółdzielni,
- e) praca w państwowym gospodarstwie leśnym w charakterze stałych robotników leśnych i tartacznych oraz pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjnych lasów państwowych i przemysłu leśnego na słabo zagospodarowanych terenach leśnych.

§ 3. Przesiedlenie się i przewóz mienia ruchomego osiedleńców odbywa się na koszt Państwa.

§ 4. 1. Osiedlający się na gospodarstwach rolnych (indywidualnych i w spółdzielniach produkcyjnych) i na działkach rzemieślniczych otrzymują te gospodarstwa i działki na własność zgodnie z przepisami o osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych bądź przepisami o przeprowadzeniu reformy rolnej.

2. Akty bądź dokumenty nadania zostaną osiedleńcom wydane najdalej w ciągu 1 roku od chwili objęcia gospodarstw lub działek w posiadanie, jeżeli będą osobiście gospodarować lub prowadzić warsztaty rzemieślnicze.

§ 5. 1. Na odbudowę i budowę budynków otrzymają osiedleńcy długoterminowe kredyty bankowe w wysokości zezwalającej na przygotowanie najbardziej niezbędnych do prowadzenia gospodarstw pomieszczeń mieszkalnych i inwentarskich oraz warsztatów rzemieślniczych.

2. Osiedleńcy mają pierwszeństwo w nabyciu materiałów budowlanych potrzebnych do przeprowadzenia odbudowy lub budowy budynków.

3. W razie gdy osiedleńcy obejmują gospodarstwa ze zniszczonymi budynkami lub bez budynków, prezydium rad narodowych — do czasu ukończenia odbudowy lub budowy zagród — powinny okazać im pomoc w uzyskaniu tymczasowych pomieszczeń mieszkalnych i inwentarskich, wykorzystując własne możliwości w tym zakresie.

§ 6. 1. Osiedleńcy odbudowujący zagrody bardzo zniszczone i budujący nowe zagrody zostają zwolnieni:

- a) od wszelkich podatków oraz opłaty skarbowej, przypadających od otrzymanego gospodarstwa rolnego lub działki rzemieślniczej w całości w ciągu pierwszych pięciu lat osiedlenia, a ponadto osiedleni w latach 1957 — 1958 korzystać będą ze zwolnień w wysokości 50% wymiaru wszelkich podatków w ciągu następnych 5 lat,

- b) od ustalonego obowiązku dostawy zbóż, ziemniaków, zwierząt rzeźnych na rzecz Państwa z otrzymanego gospodarstwa lub działki w ciągu 3 lat,
- c) od obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (szarwarki) w ciągu 3 lat.

Za zagrody bardzo zniszczone uważa się obiekty, w których podstawowe budynki (dom mieszkalny i obora) są zniszczone co najmniej w 60%.

2. Osiedleńcy otrzymujący zagrody mało zniszczone lub nie zniszczone i działki pracownicze w państwowym gospodarstwie leśnym zostają zwolnieni:

- a) od wszelkich podatków oraz opłaty skarbowej, przypadających od otrzymanego gospodarstwa rolnego, działki pracowniczej lub rzemieślniczej w całości w ciągu 3 lat,
- b) od ustalonego obowiązku dostawy zbóż, ziemniaków, zwierząt rzeźnych na rzecz Państwa w ciągu 2 lat,
- c) od obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (szarwarki) w ciągu 1 roku.

3. Zwolnienia określone w ust. 1 i 2 liczy się od roku, w którym nastąpiło osiedlenie i objęcie gruntów, a jeżeli osiedlenie i objęcie gruntów nastąpiło w IV kwartale, gdy dokonanie siewów jesiennych jest niemożliwe — do okresu zwolnienia nie wlicza się roku osiedlenia.

4. Osiedleńcom odracza się spłatę należności Państwowego Funduszu Ziemi na okres całkowitego zwolnienia od podatków.

§ 7. Osiedleńcy obejmujący stałą pracę w państwowych gospodarstwach rolnych i w państwowym gospodarstwie leśnym otrzymują mieszkania służbowe, a osiedleńcy posiadający rodziny otrzymują ponadto pomieszczenia dla inwentarza żywego oraz działki pod okopowe w państwowych gospodarstwach rolnych bądź działki pracownicze w państwowym gospodarstwie leśnym.

§ 8. 1. Po osiedleniu się w gospodarstwach indywidualnych, w spółdzielniach produkcyjnych oraz na działkach rzemieślniczych zainteresowani mogą otrzymać długo- lub krótkoterminowe kredyty bankowe na zakup niezbędnego inwentarza żywego i martwego oraz nasion, nawozów, paszy itp.

2. Zatrudnieni w państwowych gospodarstwach rolnych i w państwowym gospodarstwie leśnym mogą otrzymać długoterminowe kredyty bankowe na zakup niezbędnego inwentarza żywego i sprzętu domowego, a ponadto pracownicy zatrudnieni w państwowym gospodarstwie leśnym — krótkoterminowe kredyty na zakup nasion, nawozów itp.

§ 9. Okresy spłaty kredytów będzie ustalał Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, przy czym terminy spłat powinny być tak ustalone, aby umożliwić osiedleńcom pełne zagospodarowanie ich warsztatów.

§ 10. Osiedleńcy otrzymują po osiedleniu bezwrotne zapomogi na pierwsze potrzeby związane z gospodarstwem domowym, przy czym wysokość zapomóg ustali Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 11. 1. Osadnictwo prowadzą prezydium rad narodowych, które zobowiązane są czuwać nad właściwym doborem kandydatów do osadnictwa i organizować opiekę nad osiedleńcami zarówno w czasie przesiedlania, jak i w okresie gospodarowania.

2. Prezydium powiatowych rad narodowych wydają osiedleńcom karty osiedleńcze, upoważniające do korzystania z uprawnień przewidzianych w niniejszej uchwale.

§ 12. W stosunku do osób osiedlonych na podstawie kart osiedleńczych w 1957 r. przed ogłoszeniem niniejszej uchwały obowiązują przepisy uchwały nr 158 Prezydium Rządu z dnia 31 marca 1956 r. w sprawie akcji osiedleńczej w 1956 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących pomocy w odbudowie i budowie zagrod. W tym zakresie przysługuje tym osiedleńcom pomoc przewidziana niniejszą uchwałą. Ponadto na wniosek osiedleńca może być mu przyznana dalsza pomoc w zagospodarowaniu.

§ 13. 1. Zleca się Ministrowi Komunikacji zapewnienie odpowiedniej ilości wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych na podstawie zamówień prezydiów powiatowych rad narodowych.

2. Zleca się Ministrowi Zdrowia zapewnienie opieki sanitarnej i lekarskiej nad osiedleńcami w czasie zbiorowych przejazdów oraz na miejscu osiedlenia. Świadczenia te przysługują osiedleńcom i członkom ich rodzin bezpłatnie przez okres 1 roku, począwszy od daty wystawienia karty osiedleńczej.

§ 14. Zobowiązuje się Ministrów Finansów oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu do wydania odpowiednich przepi-

sów wprowadzających przewidziane w niniejszej uchwale zwolnienia i ulgi dla osiedleńców.

§ 15. Zleca się:

- 1) Ministrowi Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wydanie instrukcji w sprawie udzielania kredytów osiedleńcom;
- 2) Ministrom Rolnictwa, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Przemysłu Drobno- i Rzemiosła wydanie instrukcji w sprawie prowadzenia osadnictwa.

§ 16. Minister Rolnictwa może rozciągnąć stosowanie przepisów niniejszej uchwały na nie doludnione rolniczo południowo-wschodnie powiaty województwa krakowskiego lub niektóre części tych powiatów.

§ 17. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

189

UCHWAŁA Nr 110 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 marca 1957 r.

w sprawie zapewnienia środków do rozwoju spółdzielczości produkcyjnej.

Rada Ministrów dążąc do stworzenia warunków sprzyjających wszechstronnemu rozwojowi wszystkich gospodarstw rolnych pragnie gospodarstwom spółdzielczym jako socjalistycznej formie produkcji zapewnić pełne możliwości intensyfikacji produkcji i wzrostu kultury rolnej. Spółdzielcze gospodarstwa organizowane są przez chłopów, którzy stosownie do miejscowych tradycji, warunków społeczno-ekonomicznych i stopnia dojrzałości powinny decydować o wyborze odpowiedniej formy zespołowego gospodarowania. Istniejącym oraz nowym spółdzielniom produkcyjnym powstałym na takich zasadach zostanie zapewniona możliwość korzystania z dogodnych kredytów bankowych, zaopatrywania się w nowoczesne środki produkcji oraz korzystania z pomocy specjalistów w zakresie organizacji pracy i poradnictwa agronomicznego. Uwzględniając postulaty spółdzielców zawarte w uchwale Krajowej Rady Spółdzielczości Produkcyjnej z dnia 19 listopada 1956 r. Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa do:

- a) przeprowadzenia w 1957 r. we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych gleboznawczej klasyfikacji oraz pomiarów wszystkich gruntów w celu ułatwienia racjonalnej gospodarki i stworzenia warunków do sprawliwego wymiaru świadczeń wobec Państwa; w nowopowstałych spółdzielniach produkcyjnych należy przeprowadzić klasyfikację i pomiary gruntów bezpośrednio po ich zarejestrowaniu;
- b) przyznania spółdzielniom produkcyjnym pierwszeństwa w zakupie ciągników, maszyn rolniczych i części wymiennych, zapewnienia możliwości ich zakupu również bezpośrednio w fabryce oraz udzielenia pomocy w nabywaniu urządzeń pozwalających na zmechanizowanie prac w hodowli, jak również urządzeń koniecznych do zaopatrzenia gospodarstw spółdzielczych w wodę;
- c) zapewnienia pokrycia zapotrzebowania spółdzielni na urządzenia i silniki elektryczne, co umożliwi pełniejsze korzystanie z energii elektrycznej w gospodarstwie zespołowej.

§ 2. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Ciężkiego do rozwinięcia obok produkcji maszyn i sprzętu dla gospodarstw indywidualnych — produkcji narzędzi do upraw międzyrzędowych, stopniowego przystosowywania niektórych konstrukcji maszyn rolniczych do potrzeb gospodarstw zespołowych z uwzględnieniem specyfiki takich rejonów kraju, jak np. Żuławy i tereny podgórskie.

§ 3. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu do opracowania projektów odpowiednich aktów prawnych w sprawie:

- a) zniesienia obowiązku dostaw z działek przyzagrodowych przez zastosowanie wymiaru do całego arealu gruntów zespołowych łącznie z działkami;
- b) zmniejszenia, analogicznie jak w stosunku do gospodarstw indywidualnych, obowiązkowych dostaw zbóż o 10% w każdej spółdzielni produkcyjnej posiadającej mniej niż 20% łąk i pastwisk oraz do zastosowania zmniejszenia obowiązkowych dostaw zboża (bądź również zamienników) z obszarów przeznaczonych pod uprawy kontraktowane;
- c) przyznania spółdzielniom produkcyjnym prawa dostarczania kontraktowanych roślin jako zamienników na poczet obowiązkowych dostaw zboża lub ziemniaków.

§ 4. Zobowiązuje się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Rolnictwa oraz zaleca się Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”:

- a) zapewnić spółdzielniom w odpowiednich rozdzielniach wydzielonej puli materiałów budowlanych, materiałów pędnych i materiałów opałowych; prezydium rad narodowych zobowiązane są do zapewnienia przydziału tych materiałów spółdzielniom produkcyjnym;
- b) zaopatrzyć spółdzielnie w odpowiednie narzędzia i sprzęt umożliwiające produkcję materiałów budowlanych z surowców miejscowych.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Finansów i Ministra Rolnictwa do przekazania w okresie do dnia 31 maja 1957 r. Kra-